Inför mötet hade ett diskussionsunderlag utarbetats, vilket allmänheten fått ta del av.

re utvecklingsmöjligheter.

En centralpunkt

En fråga på mötet var: Hur

na skola och föreningsliv synnerhet idrotten. Detta med tanke på att bygga en stor eller liten gymnastiksal.

med synpunkter.

KERSTIN EKDAHL

Foto: GERTRUD HERMELIN

Med lätta slag på mungigan spelade Pär Furå en härligt svängande Halling.

Uppskattade våfflor och fioler i tingshuset

GNESTA (SN):

Folkmusikgruppen Simmings första "Våffelkonsert" blev en stor framgång och säkert inte den sista i tingshuset i Gnesta. Lokalen var fylld till sista plats och en entusiastisk publik åt våfflor samtidigt som de stampade takten till en medryckande och "lustiger" musik.

Den som betraktade folkmusik som gnälligt fiolspel kom säkert på bättre tankar när Simmings släppte lös tonerna i tingshuset. Med en blandning av sång, musik och humoristiska inslag, varvat med anekdoter om spelmän blev kvällen en stor behållning.

Folkmusikgruppen Simmings består av Pär och Marianne Furå, Gnesta, Sören Olsson, Strängnäs, Arne Blomberg, Linköping, samt Bernt Olsson och Anita Hedlund från Malmköping.

Marianne Furå, som är rikspelman på fiol, hade fått en armskada och kunde tyvärr inte deltaga med sitt fiolspel under kvällen. I stället ryckte Leif Johansson in. Leif är även han riksspelman och dessutom ordförande i Sörmlands Spelmansförbund.

Fransk-jämtskt

Repertoaren var mycket omväxlande. Det blev musik som sträckte sig från Frankrike till Jämtland. Bernt Olsson och Pär Furå utkämpade en fredlig duell i en fransk schottis på respektive dragspel och säckpipa. Bernt Olsson hade lånat med sig två av Wappersta-Lasses dragspel som är skänkta till Spelmansförbundet. Ett av spelen är enradigt och försett med klockor som pinglar under spelningen.

– Wappersta-Lasse skänkte fyra bort fyra av sina gamla spel, berättar Arne Blomberg. Två gick till Spelmansförbundet och två gick till Torekällberget. Ett av dragspelen som nu finns i Södertälje är helt unikt. Det är ett äkta Magdeburgerspel med inbyggt darr och sådana finns det få kvar av.

Pär Furå visade att det går att spela med små medel. Han framförde med bravur en svängig Halling, en solodans för män, på mungiga.

Lärt sig av Näcken

Arne Blomberg berättade om den gamle spelmannen Lindblom, som lärt sig spela av Näcken. För att imponera på omgivningen strök han stråken med svavel, som innehåller fosfor. När han spelade fick stråken och strängarna ett grönt sken, vilket imponerade på publiken.

– För att hålla myten levande, att Näcken lärt honom spela, fick han vid ett tillfälle ett stort skåp att röra sig i en stuga genom ihärdigt stampande på en lös golvtilja, till folks stora förskräckelse.

Frustuna hembygdsförening svarade för kaffeservering och fina våfflor med sylt och grädde till publiken. Medarrangörerer var Sörmlands Spelmansförbund och Gnesta Kulturenhet.

GERTRUD HERMELIN